

те на Женья и някои от другарите има видимо противоречие по този въпрос, но факта е, че Смирненски се беше вече почувствувал застрашен. Среднахме се ~~в Пиротска~~ по Пиротска. Като разбра, че съм постъпил на работа в Захарната фабрика, с некакво видимо съжаление и горест, каза:

-Ех, и аз бих дошел с удоволствие там да работя, но..... не съм дип добре с гърдите.

И тихичко показва с пръст към гърдите си.

За това свидетелствува и стихотворението му "Лорелай", писано тъкмо тогава.

✓
Сякаш хиляди огнени преси
ме обгарят, притискат, гнетят:
на челото ми хладни компреси,
от хинина ушите пицят.

От тука и скритата печал в това стихотворение по мимолетно появилата се Лорелай би било много погрешно да се тълкува Лорелай като некакъв реален образ. Цялото детинство с звездните си мечти възкръсва пред него. В Лорелай е приплетено всичко най-хубаво, което е носил в душата и мечтите си поета. Видението е мимолетно, но предчувствието е дълбоко, макар и не лишено от надежда.

Тя бе миг и шега мимолетна,
седмоцветна небесна дъга,
но умря кат мечта безответна
в непросветна и тиха тъга.

И за сбогом през тънки завеси
пак нашепна ми погледа син:
"На сърцето студени компреси,
а в устата таблетка хинин!"

За политическите си теми Смирненски намира място в "Червен смях". Не само хумора и сатирата му заемат първо място в това списание, но тук се появява и неговата политическа лирика, която започва със стихотворението "Първи май".

И, все пак, това място не може да изчерпи неговите творчески възможности. И за това, когато шестата година на Б ъ л г а р а н започва под редакцията на Д. Калфов, Смирненски не може да се сдържи на взетото си решение и отново